

[Ebba Strange]

tigt, og så man kan få gjort celler i stand og sådan noget. Fængslerne skal ikke belægges 100 pct., det er klart.

Derfor er jeg også meget mere optaget af, hvordan vi får folk ud af fængslerne, end af, hvordan vi får dem derind, og når jeg nævnedes § 49, stk. 2-anbringelser, så er det såmænd inspireret af det udmærkede blad, som ministerens egen kriminalforsorg udsender. Det nummer af kriminalforsorgens blad, som jeg står med, er fra februar 1991, og dér skriver en kontorchef fra direktoratet, at målet for 1990 var 150 anbringelser, og facit for 1990 var mellem 95 og 100 anbringelser.

Det var derfor, jeg spurgte til det, for jeg kan også godt huske løftet fra 1988, men det lader ikke til, man har kunnet opfylde målet. Det er klart, at det må indgå i drøftelserne og i undersøgelserne, hvad der har stillet sig hindrende i vejen. Jeg vil da godt henvise til den pågældende artikel i Nyt fra Kriminalforsorgen, hvor den pågældende kontorchef opfordrer anstalterne til at rette opmærksomheden imod denne bestemmelse. I direktoratet ved man altså, at emnerne sidder derude omkring, men at man måske ikke fra anstaltens side er opmærksom nok på at få dem placeret andre steder. Det var derfor, jeg tog den ting med, som jeg selv synes er vigtig.

Når man sådan sidder og lytter til det, der bliver sagt heroppefra – det gælder sikkert også, når man lytter til mig – så bliver noget sagt med meget stor overbevisning – »det ved vi virkelig noget om, det her« – og andet bliver sagt lidt mere søgende. Da ministeren sagde, at der da vist ikke var skåret ned på socialrådgiverne i fængslerne, sagde han det jo relativt søgende, men det er jeg nu temmelig overbevist om at der er, og det er bl.a. sket i forbindelse med uddannelsen af enhedsfunktionærerne. Det er selvfølgelig ikke det eneste, der er sket, der er også sket det, som jeg nævnedes i mit første indlæg, at socialforvaltningerne er mere pressede.

Men jeg tror, vi er enige om, at udskrivningssituationen er umådelig vigtig for de indsatte i vores fængsler, og at et af de steder, hvor der bør bruges ressourcer, er lige præcis på det punkt, hvor fangen står og skal ud. Det er for sent at starte to dage, før han skal ud, man skal starte uger, før han skal ud, sådan at udskrivningen er forberedt. Det har også noget med dagens debat at gøre.

Jeg mener heller ikke, vi i dag skal tage stilling til domstolenes placering uden for Justitsministeriet i et eget regi. Jeg ved ikke, om det er dyrere eller billigere i Sverige, men det kan vi jo da undersøge. Jeg sagde det heller ikke, fordi jeg mente, det skulle være billigere. Mit budskab var et helt principielt, som vi i hvert fald vil arbejde videre med i SF, og jeg kan høre, at Socialdemokratiet og De Radikale også er interesseret, så vi skal i hvert fald arbejde videre med tanken.

Men jeg sagde det også, for under alle omstændigheder, uanset om vi nu bliver enige om, at det skal ske på et eller andet tidspunkt, bør man give retterne mere selvforvaltning. Jeg synes virkelig, at man skal lægge nogle flere beslutninger ud til retterne selv at afgøre, og der er nogle udmærkede ideer i idéoplægget, som man kunne starte med. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at den tredje søjle i magtens tredeling i dette land i den grad er underlagt beslutninger, som bliver truffet i Justitsministeriet; det mener jeg virkelig ikke.

Til syvende og sidst er det jo os herinde, der skal bevilge pengene. Det skal vi også til os selv, og vi var ret hurtige til at bevilge penge til os selv, da vi skulle have edb til alle medlemmer og alle sekretærer. Jeg fik det lidt dårligt med det, da jeg så, hvor dårligt retterne er stillet i forhold til den måde, vi har stillet os selv godt nok på. Jeg er glad for, at vi har været så hurtige til at bevilge os selv de tekniske ting, men jeg synes godt, at vi kunne have tænkt lidt mere på, at domstolene også havde brug for dem.

Det er sådan nogle ting, jeg tænker på, og jeg håber, at det bliver et vigtigt indhold i det arbejde, der skal foregå, at man beskæftiger sig med, hvor meget mere selvforvaltning retterne kan få, eventuelt ved at tage den idé op, at man lader nogle mindre retskredse arbejde tættere sammen, fordi der alt andet lige er større chance for en bedre ressourceudnyttelse, når man arbejder sammen.

Tom Behnke (FP):

Jeg er glad for, at ministeren fandt mit indlæg spændende; det var sådan set også meningen med mit indlæg. Der er ikke synderlig grund til, at alle vi ordførere står og gentager, hvad den, der lige har været på talerstolen, har sagt, men meningen med det indlæg, jeg holdt, var også at komme med et alternativ og nogen nytænkning på området.